

רשת החוק נפרשת -

מכונות השיטור נשארה מחוסרת עבודה זה זמן שעה. שום מברק לא נתקבל מה-מטה. "כדאי אולי לבקר אצל מורים?" "בסדר".

הקצינים שמפסו במדרגות הסימטה האפלה אל "העסק" של מורים, היו לבושים שום אזרחית. זה היה, למעשה, הערב החופשי שלהם. "חי נפשי" הצמדק מורים (ימין) "כבר חצי שנה אצני לא בית בושת".

דבר שיכול היה להיעדם מעיני השוטרים בחושך, לא נעלם מחושי החדים והמאזמנים של כלבם. כיוון שברובעים מסוימים של העיר, אפשר לבנות כל תנועה אחרי שעה מאוחרת כחשודה, עוצרים הם וכן מכונות השיטור, כל איש. אי הנעילות שהשיטה הזאת עלולה להביא לאזרחים חפים מפשע, אינה עולה על התועלת, שהיא מביאה לבטחונם.

בחדר מוארך בבנין מטה מחוז חיפה שריחוטו היחיד הוא שונחן ענק, מכוסה מפת העיר, צלצל אחד מששת הטלפונים שבו המודיע הנרגש שכת למסור שם וכתובת. אולם בידו השניה של הפמד כבר היתה אמרסת אחרת. בה הרויץ פקד דה אלחומית למכונות עמוסה ארבעה שוטרים שיצאה מיד כהתאם לקריאה. שיטת השיטור הזאת אינה אידיאלית. טוענים מומחים: שוטרי המסתובב, ביחד

עם שוטרי אחר, ברנה, באיזור מסוים, מ-כיר, בסופו של דבר, כל אדם במקום. כל השוד יעורר מיד את סקרנות השוטרים. אלא שלשם הגשמת שיטה זו (הנהוגה בלונדון בשיתוב עם מכונות שיטור) ד-רוש גוף גדול של שוטרים, כמו הסמוך הותיק, שבראיתו מכונות השודה עוברת על פניו, רשם אינסטינקטיבית את מספ-רה על כף ידו. פתקה זו לא תיך העולם לאיבוד העיר.

